

[Ib. Christensen]

sensation, får overhovedet ikke en øre. Derved befæster man bestående systemer, og partierne bliver, om man så må sige, statsbærende, eller man kan sige, at staten bærer partierne, og det gør den i jo større omfang, jo mere partierne er afhængige af offentlige organisationsbidrag. Det er en meget farlig befæstelse af magthaverne og en meget farlig udvikling, der på den lange sigt måske kan opmuntre folk til udenomsparlamentarisk eller ligefrem voldelig virksomhed. Derfor er det en dybt alvorlig ting, vi diskuterer her, og den kan altså ikke affærdiges med spøgefulde bemærkninger, som visse partier er tilbøjelige til at gøre.

Folketingets midler til de politiske partier er også en betænkelig sag. Efter min mening ville det være bedre, hvis folketinget stillede den fornødne ekspertbistand og kontormæssige faciliteter til rådighed, så det ikke var sådan, at det skulle gå omvejen omkring de forskellige partiers kasser eller gruppers kasser, for det er jo rigtigt, som det er sagt af hr. Glistrup, at det er vanskeligt på dette område at sondre mellem, hvad der er det egentlige partiorganisationsarbejde, og hvad der er det parlamentariske arbejde. Det er næsten umuligt, og derfor er det vanskeligt at kontrollere, om disse midler virkelig går til de formål, de er bestemt til, nemlig ekspert- og kontormæssig bistand.

Det er klart, at der er mange måder, man kan malke de offentlige kasser på, hvis viljen er til stede, og det gælder jo også de politiske partier. Ved hjælp af aftenskolelovgivning og højskolelovgivning har man med politisk dirigerede oplysningsforbund som middel hentet sig nogle vældig gode kursusfaciliteter og nogle vældig gode honorarer til foredragsholdere og lokalefaciliteter og gratis telefon og meget andet godt. Den slags ting bør også nævnes som en af måderne, hvorpå man i realiteten for offentlige midler driver partipolitisk virksomhed, selv om det altså ikke er officielt.

Også spørgsmålet om kommuners og amtskommuners bidrag til politisk virksomhed har været nævnt. Nu var det i sin tid mig, der først rejste spørgsmålet om Århus amtskommunes ulovlige støtte til politiske ungdomsorganisationer. Også dér var det jo karakteristisk, at for det første var det imod kommunernes styrelseslov, altså direkte lovstridigt. For det andet var det sådan, at det

kun var de ungdomsorganisationer, hvis partier var repræsenteret i amtsrådet, der fik, i hvert fald fik det meste. Derved havde vi altså i miniformat den model, som anvendes i uhyggeligt format på EF-plan og også i stort format her. Det er en meget farlig ting, og jeg håber, at i hvert fald venstres deltagelse i regeringen kan have den positive effekt i denne sammenhæng, at man blokerer for et regeringsforslag om at tillade kommunerne at engagere sig i partipolitisk støtte. Det gælder selvfølgelig også andre ideologiske retninger, herunder religiøse retninger. Selvfølgelig skal det offentlige være ægte neutralt på alle disse områder.

Jeg skal slutte med at sige, at for så vidt angår de to dagsordener, der er stillet af fremskridtspartiet, og det dagsordensforslag, der er stillet af Danmarks kommunistiske parti, er vi enige i det, der står deri. Vi kan altså for så vidt støtte disse dagsordensforslag, men vi har faktisk et endnu bedre forslag, som vi vil anbefale både de pågældende partier og andre at slutte op om. Dette forslag slår ned på problemets kerne, som er, at man nok ikke opnår ret meget ved en anbefaling fra folketingets side til partierne, men det, der skal til, er et lovgivningsinitiativ eller et politisk initiativ fra regeringens side. Dette forslag lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at tage de fornødne initiativer for at få gennemført fuld offentlighed omkring politiske partiers finansiering ved offentlige midler og bidrag fra erhvervmæssige og faglige organisationer, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Første næstformand (Erlendsson):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Steen Folke (VS):

VS kan ikke slutte sig til de partier, som enten latterliggør eller bliver foragede over, at fremskridtspartiet har taget initiativ til en debat om disse problemer. Der er for os at se ingen tvivl om, at der er en hel del ting på dette område, som trænger til at blive hevet